

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Tornar a la vida quotidiana

Amb la celebració aquest diumenge de la festa del Baptisme del Senyor conclou el temps litúrgic de Nadal. Avui contemplem com Jesús es posa a la fila dels que s'acostaven a la vora del riu Jordà per rebre el baptisme de conversió de Joan Baptista. El text evangèlic ens mostra la trobada entre el que prepara els camins del Messies i Aquell que és el veritable camí de la vida, que aconsegueix les profecies i expectatives del poble de Déu.

Per a nosaltres aquesta festa ens recorda el baptisme que hem rebut i que ens ha incorporat a Crist per la misericòrdia del Pare, fent-nos temples de l'Esperit Sant i membres de l'Església, el Cos de Crist. En el baptisme cadascú ha rebut la crida a la santedat, a viure com a fills de Déu, i a l'apostolat, és a dir, a l'evangelització enmig del nostre món, tan necessitat de l'amor de Déu, i a ser membres d'una Església que surt a l'encontre de cada persona, com hem proposat en el nostre pla pastoral diocesà.

El papa Francesc, en la seva carta apostòlica *Admirabile signum*, sobre el significat i el valor del pessebre, ens diu que: *contemplant aquesta escena al pessebre, som convidats a reflexionar sobre la responsabilitat de cada cristià com a evangelitzador. Cada un de nosaltres es fa portador de la Bona Notícia amb els que troba, testimoniant amb accions concretes de misericòrdia l'alegria d'haver trobat Jesús i el seu amor* (n. 9).

Jesús el Senyor ens envia també a cada un de nosaltres a proclamar l'Evangeli per tot el món i ens fa testimonis seus. En l'actualitat, quan parlem de testimoni no ens referim únicament al testimoni de paraula sinó també al testimoni de vida. Sant Pau VI, en la seva carta apostòlica *Evangelii Nuntiandi*, va destacar la impor-

Baptisteri de la Catedral de Terrassa

tància d'aquest testimoni i afirmava que *la bona nova ha de ser proclamada en primer lloc mitjançant el testimoni*. El testimoni de vida és una responsabilitat de cada batejat, com a membre de l'Església, i de tota l'Església com a comunitat de batejats. Un testimoni que s'ha de donar en el propi ambient a través de la comprensió, la proximitat, la solidaritat amb les causes més nobles, l'actitud de servei, la fe i l'esperança més enllà del que és visible.

Un testimoni que som cridats a donar amb veritable entusiasme evangelitzador. L'entusiasme és un sentiment d'exaltació produït per l'admiració d'algú o alguna cosa, i es manifesta en la manera tant de parlar com d'actuar. La persona entusiasta veu possible canviar les coses, la seva pròpia realitat, el món sencer.

La persona veritablement entusiasta és la que actua i parla moguda per Déu. L'entusiasme evangelitzador és una característica de l'apòstol, que impregna tota la seva existència i es projecta sobre la vida de les persones. És l'entusiasme per la salvació dels germans que fa lliurar-se en cos i ànima a la missió sense pensar en un mateix.

Si amb la festa del Baptisme del Senyor acaba el temps de Nadal, això vol dir que reprenem les nostres activitats quotidianes a la feina, a l'estudi, etc. Demano a Déu doncs que ens concedeixi a tots ser veritables testimonis de l'Evangeli enmig dels nostres ambients quotidians, amb entusiasme, amb l'alegria d'aquells que hem celebrat aquests dies el naixement del Fill de Déu amb el qual comença la nostra salvació.

ENTREVISTA

Passió per Llull

SERGI CASTELLÀ MARTÍNEZ

Aquest any, la Fundació Joan Maragall ha concedit l'ajut a la formació —dotat amb 6.000 €— a Sergi Castellà, pel treball «Eixos principals d'interrelació de la recepció lul·lista contemporània i el pensament poètic i religiós», que dirigirà el Dr. Amador VEGA. En Sergi pensa que «la connexió explícita, trenada entre els escriptors i els pensadors del segle XX amb Ramon Llull, pot il·luminar una variació específicament contemporània de qüestions ja presents fa set-cents anys».

Com els va arribar Llull als religiosos catalans del primer terç del segle passat?

Llull era, aleshores, poc més que un desconegut; una referència fundacional cívica i popular de Mallorca, i els estudis científics sobre Llull tot just començaven a reprendre's després de cent anys d'estar gairebé oblidats. Els va arribar un Llull que, sobretot a partir de les anomenades *obres literàries*, renovava el llenguatge i el missatge cristià, que estava molt tenallat per la neoescolàstica vuitcentista.

En què va contribuir el seu pensament als religiosos de la segona meitat del s. XX?

Més enllà de la influència del mite biogràfic de Llull, destaquen el realisme; és a dir, la presència real i productiva en el món de les virtuts divines, i també l'èmfasi en la relació amorosa entre l'Amic i l'Amat. De manera més superficial o més original, cada autor retroba en Llull pensaments actuals.

Per què t'has sentit atret per Llull?

Llull és un autor difícil, però la seva vida i les seves obres mostren que va viure sempre en la seva primera intenció d'harmonitzar l'ésser humà amb el seu fi, que és Déu, i el seu punt de partença és sempre un compromís de recerca de la veritat. A cada frustració d'aquest propòsit, Llull respon amb una revolució creativa, i això és el que personalment trobo tan admirable.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Gràcies d'una manera molt especial

Es van conèixer a la Universitat fa cinc anys. La noia reconeix que pensava que difícilment trobaria el noi que buscava i això la neguitejava. Havia fet exercicis espirituals i volia viure amb coherència el que havia experimentat. Déu, els altres, estimar i servir. El noi era lluny d'aquest pla de vida; ignorava els camins de la fe. Va néixer i va créixer en un marc familiar i en un ambient en els quals la fe era quelcom aliè. No havia rebut cap sacrament. En les primeres converses, ja abordaren el tema amb respecte i claredat. El testimoni de la noia li impressionava, i també el seu compromís amb els descartats; aquells que no preocupen a ningú. Ella els dedicava part del seu temps, també en la pregària. Ell l'acompanyava en aquests moments de la seva vida. Començà a pensar en la conveniència de conèixer més Jesús. Ho va fer acompanyat per un sacerdot, amic de la noia. Passat un temps, seguí la preparació del catecumenat i, dos anys després, va rebre els sacraments de la iniciació cristiana: el baptisme, la confirmació i l'eucaristia. Poc després, s'uniren en matrimoni.

El mossèn, amic, els deia en la celebració del matrimoni: «En un món en el qual les notícies que rebem

són sovint de violència, guerra i poc amor, vosaltres ens heu convidat a celebrar el vostre amor com a testimoni que és possible estimar; estimar-se i viure projectes d'amor que ens fan sortir de les zones de confort per acollir el pas de Déu en les nostres vides, per acollir l'altre i per acollir aquells que Déu creua en el nostre camí, que Déu creuarà en el vostre camí [...]. Casar-se és apostar pel futur amb l'altra persona, aportant cadascú el millor de si mateix. Mirar l'altre sense pors, disposats a construir un futur per a vosaltres, per a la família que formareu i per a l'entorn que estimeu; l'entorn joiós i el que viu el dolor del mal. És una tasca per a tota la vida. Dediqueu cada dia un moment a escoltar la realitat per descobrir-hi els signes de vida, d'esperança, d'amor del nostre entorn. Apreneu a dir gràcies. Que en el vostre matrimoni no falti l'agraïment a Déu i a les persones, que us porti a fer de casa vostra casa d'acolliment. Sigueu feliços i procureu la felicitat dels altres». «Ara, doncs, es mantenen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran» (1Co 13,13). Els nuvis, en el seu cor, donaven gràcies a Déu; i, el noi, mirant enrere, d'una manera molt especial.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

El jorobado

Se ganaba bien la vida pero, desde pequeño, la vida le pesaba. Tenía miedo de salir y de la mirada de los demás. Algunos se reían y eso le hería. Era jorobado. Su madre le decía: «Mira, mira qué jorobadito. ¡Tiene gracia!»

Sus amigos le gritaban: «¡Jorobado! Ven, que te toque la joroba para que me dé suerte». Y él bajaba la cabeza y se escabullía. Así sufría cada día. Su corazón no odiaba, comprendía que, para vivir con los demás, se debe ser como todos. Un día, tuvo un accidente y murió.

Quienes, con sus risas y burlas, no amaron al prójimo —man-

damiento de Jesús— ¡fueron responsables de tanto sufrimiento del inocente!

Así habría continuado el mundo cruel hasta el último día, pero... «María lo envolvió en pañales y lo reclinó en un pesebre, porque no había lugar para ellos en la posada» (Lc 2,1).

La historia del jorobado **no terminó con su muerte**, porque había hecho **donación** de sus **ojos**... Muerto por la estupidez humana, quiso que su **desgracia no fuera inútil**. Al sufrir un accidente, **dio** a un **ciego la luz**.

(Hecho resumido de Raoul Follereau, apóstol de los leprosos.)

Lectures de la missa diària i santoral

Comença el temps de durant l'any

13. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Sa 1,1-8 / Sl 115 / Mc 1,14-20]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església. Sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dimarts [1Sa 1,9-20 / Sl: 1Sa 2 / Mc 1,21-28]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Dimecres [1Sa 3,1-10.19-20 / Sl 39 / Mc 1,29-39]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efsi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita.

16. ■ Dijous [1Sa 4,1-11 / Sl 43 / Mc 1,40-45]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscilla (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. ■ Divendres [1Sa 8,4-7.10-22a / Sl 88 / Mc 2,1-12]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dissabte [1Sa 9,1-4.10b.17-19; 10,1a / Sl 20 / Mc 2,13-17]. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. ■ † Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 49,3.5-6 / Sl 39 / 1Co 1,1-3 / Jn 1,29-34]. Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; santes Pia i Germana, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal. Beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel. Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.

BAPTISME DEL SENYOR

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacillar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca».

Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santetat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R.

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell».

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Soc jo el qui necessito que tu em bategis. ¿Com és que tu vens a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer».

Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas.

Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas».

Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envié su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, vino Jesús desde Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?». Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Conviene que así cumplamos toda justicia».

Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrieron los cielos y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz de los cielos que decía: «Este es mi Hijo amado, en quien me complazco».

COMENTARI

Un cop batejat, Jesús veié que l'Esperit de Déu venia cap a ell

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Aquesta festa del Baptisme del Senyor fa de transició entre el temps de Nadal i el temps de durant l'any. A diferència dels evangelis de les festes anteriors, ja no contemplem Jesús infant, sinó el Jesús adult, que ja ha complert els trenta anys (cf. Lc 3,23), l'edat en què els sacerdots comencen a exercir en el Temple (cf. Nm 4,3) i els rabins ja poden ensenyar públicament.

Jesús, com altres jueus pietosos, es presenta a Joan Baptista per a ser batejat. El baptisme —és a dir, el bany ritual de purificació— tenia un sentit penitencial i de conversió ètica: de començar una vida nova d'acord amb l'esperança en l'arribada imminent del Messies de Déu; tal com ens ho recordava la predicació del Baptista, que hem escoltat i meditat en els diumenges d'Advent. Però Jesús no necessita conversió; el seu baptisme té un altre sentit. I això ho recull l'evangelista en el diàleg entre Joan Baptista i el propi Jesús. El Baptista no pot batejar Jesús, no pot moure'l a conversió; en canvi, sí que necessita ser batejat per ell, perquè també el Baptista ha de convertir el seu cor al Senyor que arriba.

La resposta de Jesús («cal que complim tota justícia», en l'original grec) el situa com a obedient a Déu, al seu pla salvador; ja que el terme *justícia* en hebreu es refereix a la voluntat de Déu sobre el món i sobre les persones. Jesús vol batejar-se perquè és obedient al Pare i, amb el ritus del baptisme, vol expressar públicament la seva disponibilitat a obeir en tot la voluntat de Déu. No és un baptisme de conversió, sinó d'obediència.

La resposta de Déu no es fa esperar: des del cel baixa l'Esperit Sant i una veu clama «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut» (Mt 3,17). Unes paraules que ajunten dos textos de l'Antic Testament; d'una banda la referència a Isaac (cf. Gn 22,2), el fill estimat d'Abraham, que serà sacrificat i a qui Déu salvarà la vida; i de l'altra, el Servent del Senyor, del llibre del profeta Isaïes (cf. Is 42,1 i 62,4). Aquests dos textos junts ens revelen la identitat d'aquest Jesús que ara començarà la seva predicació pública: és el nou i definitiu Isaac, que morirà i ressuscitarà, com el Servent del Senyor, per fidelitat i obediència al pla de Déu. Ell mateix, ja ressuscitat, batejarà amb Esperit Sant els seus deixebles el dia de Pentecosta.

Nosaltres mateixos hem rebut un baptisme de conversió i renovació que ens ha fet el do de l'Esperit de Déu, per a viure obedients a la paraula de Déu al llarg de la nostra vida.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 12, a les 12 h. Missa i benedicció de les reformes del temple a la parròquia de Sant Roc de Sabadell.

Del diumenge 12 a la tarda fins al dissabte 18 al matí. Participa en els exercicis espirituals per a bisbes, a Los Negrales (Madrid).

Dissabte 18, a les 11 h. Comissió Permanent del Moviment de Cursets de Cristiandat, a Madrid.

Diumenge 19, a les 20 h. Confirmacions a Sant Feliu de Sabadell.

sempre al matí, a Sant Cugat del Vallès, es va dur a terme la segona sessió de formació per a catequistes. Parlaren Mn. Francesc Jordana i Mn. Oriol Gil, de la Delegació diocesana de Catequesi. Es tractà de «Continuïtats i metodologies novedoses».

Mons. Cristau clausura el Curset de Cristiandat. Va tenir lloc a Tiana (Maresme), el cinquè curset organitzat pel Secretariat diocesà del Moviment de Cursets de Cristiandat. El diumenge 15 de desembre, a la tarda, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, va celebrar l'Eucaristia i va cloure el curset.

Celebració de Nadal a l'Escola Mare de Déu de la Salut. El dijous 19 de desembre, el Sr. Bisbe presidí la Mis-

sa a l'Escola diocesana Mare de Déu de la Salut amb els professors, mestres i personal no docent i, seguidament, el sopar de Nadal.

Agenda

Ecumenisme. Amb motiu de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians tindran lloc aquests actes:

— **Divendres 17 de gener, a les 21 h.** Trobada de pregària unida (pregària i compartir el sopar) a la parròquia del Carme de Terrassa.

— **Dissabte 18 de gener, a les 18 h.** Pregària per la Unitat dels Cristians, a la parròquia de Sant Josep de Sabadell.

Festes litúrgiques mòbils de l'any 2020

Durant l'any que acabem de començar el calendari de les festes litúrgiques mòbils és el següent:

- **26 de febrer:** Dimecres de Cendra
- **5 d'abril:** Diumenge de Rams
- **9 d'abril:** Dijous Sant
- **10 d'abril:** Divendres Sant
- **12 d'abril:** Pasqua
- **24 de maig:** Ascensió del Senyor
- **31 de maig:** Pentecosta
- **7 de juny:** Santíssima Trinitat
- **14 de juny:** Corpus Christi
- **22 de novembre:** Crist Rei
- **29 de novembre:** I d'Advent

La nostra diòcesi de Terrassa a més celebra les següents festes:

- **26 de juny:** Aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau Coll, Bisbe auxiliar.
- **24 de setembre:** La Mare de Déu de la Mercè, patrona de la Província Eclesiàstica.
- **19 d'octubre:** La Mare de Déu de la Salut, patrona de la Diòcesi.
- **10 de desembre:** Aniversari de la Dedicació de la Catedral.
- **15 de desembre:** Aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

Notícies

Segona sessió del Curset diocesà de catequistes. El dissabte 14 de de-

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Volver a la vida cotidiana

Con la celebración este domingo de la fiesta del Bautismo del Señor concluye el tiempo litúrgico de Navidad. Hoy contemplamos como Jesús se pone en la fila de los que se acercaban a la ribera del río Jordán para recibir el bautismo de conversión de Juan Bautista. El texto evangélico nos muestra el encuentro entre el que prepara los caminos del Mesías y Aquel que es el verdadero camino de la vida, cumplimiento de las profecías y expectativas del pueblo de Dios.

Para nosotros esta fiesta nos recuerda el bautismo que hemos recibido y que nos ha incorporado a Cristo por la misericordia del Padre, haciéndonos templos del Espíritu Santo y miembros de la Iglesia, el Cuerpo de Cristo. En el bautismo cada uno de nosotros ha recibido la llamada a la santidad, a vivir como hijos de Dios, y al apostolado, a la evangelización en medio de

nuestro mundo, tan necesitado del amor de Dios, y a ser miembros de una Iglesia que sale al encuentro de cada persona, como hemos afirmado en nuestro plan pastoral diocesano.

El papa Francisco, en su carta apostólica *Admirabile signum*, sobre el significado y el valor del belén, nos dice que: *contemplando esta escena en el belén, estamos llamados a reflexionar sobre la responsabilidad que cada cristiano tiene de ser evangelizador. Cada uno de nosotros se hace portador de la Buena Noticia con los que encuentra, testimoniando con acciones concretas de misericordia la alegría de haber encontrado a Jesús y su amor* (n. 9).

Jesús el Señor nos envía también a cada uno de nosotros a proclamar el Evangelio por todo el mundo y nos hace testigos suyos. En la actualidad, cuando hablamos de

testimonio no nos referimos únicamente al testimonio de palabra sino también al testimonio de vida. San Pablo VI, en su carta apostólica *Evangelii nuntiandi*, destacó la importancia de ese testimonio y afirmaba que *la buena nueva tiene que ser proclamada en primer lugar mediante el testimonio*. El testimonio de vida es una responsabilidad de todo bautizado, como miembro de la Iglesia, y de toda la Iglesia como comunidad de bautizados. Un testimonio que se tiene que dar en el propio ambiente a través de la comprensión, la cercanía, la solidaridad con las causas más nobles, la actitud de servicio, la fe y la esperanza más allá de lo visible.

Un testimonio que somos llamados a ofrecer con verdadero entusiasmo evangelizador. El entusiasmo es un sentimiento de exaltación producido por la admiración de al-

guien o algo, y se manifiesta en la manera de hablar y de actuar. La persona entusiasta cree posible cambiar las cosas, su propia realidad, el mundo entero. La persona verdaderamente entusiasta es la que actúa y habla movida por Dios. El entusiasmo evangelizador es una característica del apóstol, impregna toda su existencia y se proyecta sobre la vida de las personas. Es el entusiasmo por la salvación de los hermanos que le lleva a entregarse en cuerpo y alma a la misión olvidándose de sí mismo.

Si con la fiesta del Bautismo del Señor concluimos el tiempo de Navidad, eso quiere decir que retomamos nuestras actividades cotidianas en el trabajo, en el estudio, etc. Pido a Dios pues que nos conceda a todos ser verdaderos testigos del Evangelio en medio de nuestros ambientes cotidianos, con entusiasmo, con la alegría de aquellos que hemos celebrado estos días el nacimiento del Hijo de Dios con el que comienza nuestra salvación.